

1. Už táhnou hejna holubic se zelenými křídly
a klecí zbylo věru víc než snů, jež v duši sídlí,
[: po čtvrtstoletí mlčení a půlstoletí strachu,
svou troufalostí zděšení, plijeme na papachu. :]
2. Déšť padá na sloup morový a zamořenou révu,
už táhnou koně kovoví z Augiášových chlévů,
[: a není, kdo by vykydal, vždyť rádci samozvaní
si pěstí staré zvyky dál a kradou, lžou a žvaní. :]
3. Jak ustrašení šakali po dvacet roků hnití
my trpělivě čekali, až vlci budou sytí,
[: už táhne smečka nažraná do tajgy hluchoněmé,
my, čekající na hrana, teď o kosti se rveme. :]